

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Ianuarie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 27 Decembrie st. v.

În Viena se țin conferențe și consilii de ministri.

Membrii cabinetului ungar se sfătuiesc între dînșii. Membrii cabinetului cislaitan se sfătuiesc și ei între dînșii. Se mai sfătuiesc între dînșii și membrii cabinetului comun.

În urmă membrii cabinetului ungar se sfătuiesc cu membrii cabinetului cislaitan.

În sfârșit membrii celor trei cabinete se întrunesc în o mare conferență ministerială ținută sub președinția comitelui Kalnok, și rezultatul este, că acum nu se mai înțeleg între dînșii nici membrii cabinetului ungar, nici membrii cabinetului cislaitan, nici membrii cabinetului comun, nici membrii unui cabinet cu membrii celorlalte două.

Se despart dar' din nou, din nou se sfătuiesc membrii fiecărui cabinet îndeosebi,

apoi membrii unui cabinet cu membrii celorlalți și, în sfârșit, — ear' conferența, la care iau parte membrii tuturor cabinetelor ministeriale din monarhia noastră.

E evident, că învâlmășeala aceasta trebuie să aibă un sfârșit. Întrebarea e numai: care e sfârșitul acesta și când are el să urmeze?

Acela, care poate să ne dea răspuns la întrebarea aceasta, să ease la iveală, ca să 'i-ne închinăm cu toții — și să ne punem sub comanda lui.

Câtă vreme însă ține învâlmășeala aceasta și nimeni nu poate să ne spună, cum și când se va sfârși ea, nu ne rămâne decât să urmărim cu luare aminte desfășurarea evenimentelor și să așteptăm. Ce să așteptăm?

Ceea-ce va trebui neapărat să urmeze ca consecuență firească a actualei stări de lucruri, — adică un lucru, care nu se poate prevedea cu destulă siguranță.

'I-am văzut pe concetățenii nostri maghiari entusiasmându-se pentru Turci, 'i-am văzut entusiasmându-se pentru Sârbi, 'i-am văzut entusiasmându-se pentru Bulgari: cine poate să afirme, că ei au să rămână totdeauna inaccesibili pentru noi, concetățenii lor români?

Se poate că au să rămână inaccesibili. Admitem chiar, că e probabil, că vor rămâne. Chiar probabil însă, sigur nu este, și de aceea am fi deopotrivă, cu dînșii, dacă ne-am pripit, căci adevăratele noastre interese cer să nu ne unim cu nimeni contra lor, câtă vreme putem spera, că în cele din urmă tot vor înțelege și ei, că fără de ajutorul nostru nu pot să susțină statul ungar.

Dacă am scî cu toată pozitivitatea, că e deșeartă speranța aceasta, n'am mai sta de loc la îndoială asupra liniei de conduită, pe care trebuie să ni-o alegem. Ca oameni cuminte însă, trebuie să persistăm în speranța aceasta anume pentru-că Maghiarii sînt oameni, care cedează impulsurilor momentane.

În Viena se țin conferențe și consilii de ministri, în Viena e o mare în-

vâlmășeală, și nimeni nu scie ce are să ease din învâlmășeala aceasta.

Să așteptăm în toată liniștea, căci în învâlmășeala aceasta foarte lesne am pute să rămânem nebăgați în seamă.

Ear' dacă e cineva, care n'ar mai fi avînd răbdare, îl rugăm să ne spună lămurit, ce crede că ar trebui să facem în actuala situațiune și cu oamenii, care pot să între în combinațiune.

Correspondență din Viena.

Viena, 4 Ianuarie n. 1887.

Atitudinea organelor publicistice ale partidului liberal german e balansantă și nesigură, și în general nu e fără de echivocitate.

Acuma, după-ce acest partid 'și-a îndeplinit în Boemia exodul din dietă și s'a decis prin aceasta la un pas, care fie el ținut de prudent sau nu, demonștră în ori-ce cas o oareșicare determinațiune, ar trebui să ne așteptăm, ca liberalii germani să se prezente cu un program distinct și firm, capabil de a preserva nu numai propriile interese de partid, ci și a guvernului întreaga Austrie.

A exige, ca coroana să pună la dispoziția Germanilor liberali influența guvernamentală fără vre-o restricțiune, pentru-ca acești din urmă să poată să 'și creeze din nou pe spatele adevăratei majorități a poporului o majoritate parlamentară artificială, toate aceste nu sînt încă un program, și mai puțin încă un program guvernamental, în cadrul căruia elementele slave și cele conservative ar pute găsi un loc.

Admitem pentru un moment, ceea-ce nu numai că e improbabil, ci chiar imposibil, că coroana ar fi aderat de bună voie să cheme în funcțiune un minister Plener-Sturm. E bine, un asemenea cabinet cum o va scoate la capăt cu rezistența Slavilor și a conservativilor? Ne-am afla astfel din nou acolo, unde ne-am aflat sub ministerul așa numit burghez și sub ministerul Auersperg. Și de ce oare coroana ar stabili earăși de bună voie această disgustătoare situațiune? Ar fi altceva, dacă Germanii liberali ar obține cu propriile lor forțe această majoritate. Atunci ar trebui în ori-ce cas lăsat liber curs fostului parlamentar, și a supune încă recunoștinței practice un cabinet liberal german, că nu poate învinge dificultățile, care se ridică ca un munte înaintea lui.

Dară ca coroana să pună la dispoziția liberalilor extrema presiune a influenței guvernamentale numai și numai ca regimul, deja de

multe-ori recunoscut de insutenabil și imposibil, să fie din nou restabilit, aceasta e o cerere de care e greu a dice, dacă e mai naivă ori mai absurdă.

Se întemplă în state constituționale ca partide să ajungă la cărmă, cu toate că regimul lor nu e dorit, dară atunci trebuie ca ele înseși să 'și iee majoritatea, eară nu să o ceară.

Putem să ne reprezentăm cazul, că dacă Germanii liberali ar dori să transplanteze greva din odăița dietei din Praga în dieta imperului din Viena, că atunci contele Taaffe ar recurge imediat la mijlocul disolvării parlamentului și ar ordona reelecțiuni spre a lăsa, ca să judece între dînșii și opozițiunea frondantă judecata divină a vocei poporului și să o lase să decidă.

Dacă atunci d-nii Plener și conșoții obțin majoritatea, vor ave pretențiunea, ca cărma statului să le fie în sfârșit predată.

Dar' ca să apostrofaze amenințând ca minoritate a guvernului majoritatea de astăzi: „Dă-ne puterea guvernamentală, ca să violentăm majoritatea și ca să o înjosim la minoritate punându-ne în locul ei“, aceasta e ceva, care până în ziua de azi n'a fost încă însemnat, înregistrat în analele vieții parlamentare.

De sigur Germanii din Austria sînt chemați la un rol conducător, și ceea-ce e mai mult îl posed de fapt acest rol.

Sînt răspândiți în toate părțile monarhiei, limba și literatura lor sînt familiare la instruiții tuturor popoarelor, în artă și în știință, în comerț și în industrie sînt meșterii nostri.

Mulțumită acestei pozițiuni excepționale și privilegiate le-ar fi lucru ușor să mențină de asemena și direcția politică în Austria. „Dar' a dirigia nu însemnează a domina, și a governa nu însemnează a violenta.“

Dacă vrea cineva să fie un partid guvernamental, atunci nu trebuie să se cugete numai la interesele de partid, ci trebuie păzite de asemena și interesele acelora, pe care vrea să 'i guverneze.

Trebuie deci să se prezente un program, care să fie un adevărat program guvernamental, și care are grije în mod egal de interesele tuturor. „Mania de a governa, ea singură nu e încă un program guvernamental.“

Germanii liberali mai întăiu au fost centralisti, pe urmă se făcură dualisti, și astăzi stau pe punctul să se arunce în brațele separatismului național german.

Nu trebuie oare să 'i întrebăm, care sînt adevăratele lor convicțiuni? Dacă Germanii liberali ar fi priceput bine sub Schmerling deja la ce sînt chemați și n'ar fi supus toate aprefiările

Foia „Tribunei“.

Dina-Impărăteasă și peana ei aleasă.

Poveste din popor.

De „Mărgineanul“.

(Urmare și fine.)

După-ce prânzi, îi mulțumi omului încă odată pentru-că a scăpat-o dela moarte și pentru-că a ospătat-o, și apoi plecă în lume, unde o vor duce ochii și picioarele. Eșind din satul acela, în care locuia pescarul, vădă o cetate frumoasă în depărtare cam de mai o zi întreagă și se hotărî să meargă într'acolo.

Abia făcū însă a treia parte din drum și trebui să hodinească, căci era tare obosită, ba începū a și flămîndi cum se cade, neavînd însă nimica, fū silită să rabde.

Dar' nevoia de multe-ori te face cuminte.

Ea își aduse aminte de cele-ce 'i-a spus pasărea, când 'i-a pus peana cea aleasă în mână și, mai mult numai în glumă, căci nu credea, că va isbuti, își pofli ceva de mîncare și de beut.

Ce-'i vădura însă ochii? O masă încărcată cu multe feluri de mîncări și beuturi se întinse în minutul acela înaintea ei.

Acum începū femeia să creadă cele-ce 'i-a spus pasărea, dar' nu chiar de tot, și pentru-ca să vadă nu cumva această împlinire a poftei sale e numai o întemplantare oarbă, făcū încă o încercare. Și adică ea, după-ce gătă cu mîncarea, își

pofli o trăsură cu doi cai, și îndată se pomeni seșind într'o căruță precum a dorit. Cu această căruță se duce iute până în cetate. Aci înțelese că este cetatea, în care șede Orb-Împărat, de care-'i vorbise pescarul.

După-ce mai întrebă aci pe unii și pe alții despre împăratul și aflînd dela toți, că e un om căt se poate de drept și de bun, se hotărî, fiindcă 'i-a dat D-șeu o putere așa de mare, să 'i câștige ear' lumina ochilor.

Spre scopul acesta se îmbracă cu ajutorul penei sale în haine bărbătești foarte frumoase și merge la curtea împărătească, unde se înșciință ușurului ca doftor din cutare țeară venit anume, ca să vindece pe înălțatul Orb-Împărat.

Ușerul intră la împăratul și-'i spuse, că un doftor foarte tînăr, încât nici mustețe n'are, cere intrare cu scopul de a-l vindeca la ochi.

— Să vie încoace, — dîse împăratul.

Întrînd în casă, doftorul dîse:

— Înălțate Împărate! Am audit de nenorocirea ce 'ți-s'a întemplat și creșdînd, că voiui isbuti a te vindeca, am venit să 'mi cerc norocul.

— Bine, răspuse împăratul, dar' nu cred să 'mi poți ajuta ceva, dacă până acum nu 'mi-a putut ajuta nici unul din câte sute și mii de doftori și vraci vestiți și cu multă umblare în lume au fost la mine.

— Măria-Ta ești om prea drept și bun la D-șeu și de aceea am mare nădejde, că și D-șeu îmi va sta într'ajutor să te vindec.

Veți Doamne, ea scia, că până-ce se află

peana cea aleasă în sinul ei, căci acolo o grija, ca să n'o peardă, poate face ori-și-ce.

— Dacă așa creși, răspuse împăratul, să 'ți ajute D-șeu, căci eu ce am dîș, dîș să fie, și îndată te voiui pune urmaș al meu.

Doftorul duse pe împăratul într'altă casă, unde nu era nimeni, și acolo se făcū a-l unge cu câte toate pe la ochi și apoi, legându-l cu ceva, îi dîse să nu cumva să cuteze a lua jos legătura și a deschide ochii până în ziua următoare, căci atunci e totul zadarnic. După-ce mai povestiră puțin, doftorul plecă dîcînd: Măne cu bine, înălțate Împărate!

— D-șeu să te audă, fătul meu, răspuse acesta.

În ziua următoare vine tînărul doftor la împăratul și-'l desleagă. Ca cădūt din cer sta împăratul uimit înaintea doftorului și de bucurie că vede ce și mai nainte de a orbi, nu scia cum să-'i mulțumească marelui binefăcător.

Până la amești se lăși vestea despre vindecarea împăratului, încât și cei mai mici copii pricepătorii sciau. Asemenea foarte iute se lăși și prin celelate cetăți, orașe și sate.

Precum am mai dîș, bucuria împăratului era nespusă, dar' și a poporului era mare, fiindcă scia, că are să se scape de greutățile de pîn'aci, care erau nesuferite. Adică poporul scia, că cu vederile împăratului a înviat pe de o parte dreptatea, ear' pe de altă parte a apus steaua tiranilor din giurul împăratului. N'a rămas, mă rog, o biserică, în care să nu se fi fă-

cut slujbă întru sănătatea împăratului și a celui ce 'la vindecat, atât de prețuită era lumina ochilor împăratului.

A treia zi dădū împăratul o cină mare în cinstea tînărului doftor și-'l numi de urmaș al seu, ceea-ce primiră cei de față cu mare plăcere, fiindcă doftorul era bine făcut și foarte învîțat, căci așa răspunseri scia da la ori-ce întrebare, încât toți vedeau în el o înțelepciune rară.

Astfel ajunse doftorul, Romănceța noastră prefăcută în bărbat, a fi mîna dreaptă a împăratului. Preste vre-o doi ani, după-ce împăratul vădū căt de înțelepțese duce tînărul toate trebile împărătești cu care fu însărcinat, și căt de bun nume-a 'i-a eșit în popor, el se retrase dela domnie ridicându-l pe tînărul seu doftor pe tron.

Era cam de douăzeci și cinci de ani tînărul împărat, când se sui pe tron și nici semne de mustețe n'avea. Cu toate acestea nici prin minte nu 'i-ar fi trecut cuiva a-l bănuși de femeie, atât de voincesce se purta.

După retragerea lui Orb-Împărat dela domnie, doi împărați vecini creșdură că a sosit timpul, de a-'și mări hotarele și, unindu-se amîndoi, îl chemară pe împăratul cel tînăr la luptă.

Vestea aceasta le făcū mare supărare tuturor, numai tînărului domnitor îi făcū bucurie, — bag-seamă scia el de ce.

Când era să plece la bătălie, oastea se cam codia, sciind înaintea că va fi bătută, fiindcă amîndoi împărații vecini erau cu mult mai puternici; dar' în sfârșit trebui să 'l urmeze pe îm-

prudenței și ale rațiunii politice mângâierii pernițioase a maniei guvernamentale, atunci monarhia și-ar fi economisat mai mult decât o dură experiență.

Germanii liberali — ce vreau ei astăzi? Care e convicțiunea lor astăzi? Care li-e programul lor? De geaba căutăm la toate enunțările lor politice și publicistice un răspuns categoric și precis la această întrebare.

Altădată față cu Ungaria apostoli ai teoriei realizațiunii, pe urmă peregrinează spre Pesta, spre a cerșitori spriginul Ungurilor pentru poftele lor de hegemonie în Cislaitania.

Inimici jurați ai autonomiilor țărilor, sînt totdeauna gata la ori-ce moment să acoarde Polonilor cele mai largi concesiuni, numai și numai spre a-i câștiga pentru o campanie contra Cehilor.

Ani întregi în alianță cu mari proprietari conservativi, vreau astăzi să se țină de inimicii cei mai teribili ai feudalismului, spre a cere pe urmă o alianță cu conservatismul ultramontan al fracțiunii Linnbacher, și pe când „Neue Fr. Presse“ invită, sînt deja câteva zile, pe Cehi să se gîndească și să nu mai fie boii pentru nobleță, pentru-că ei ar fi putut obține puținul, pe care l-au obținut, în timp de un pătrar de secol fără nobleță și cu mai mici sacrificii.

Toate aceste arată, că partidul liberal german nu cunoaște încă calea, în care a intrat, și că un program firm îi lipsește încă, că politica lor e o politică a balansării și a ambagnității, și că în toate metamorfozele, pe care le-au îndurat dela Schmerling până astăzi, au rămas constanți într'un punct, adică, că o manie imoderată de a governa și un instinct fără frâu îi domină, care îi gonesce lăsând la o parte ori-ce considerațiune spre căi imposibile.

Aceasta nu e metodă proprie a conduce spre capitolul influenței guvernamentale. Un partid, care uită tot într'un mod încât tot ce aparține premiselor capacități guvernamentale sînt de tot uitate, nu trebuie să se mire, dacă cu fiecare pas se îndepărtează mai mult de ținta, pe care dorește atât de cald să o ajungă.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Decembrie st. v.

Pentru decursul negocierilor convenționale cu România deocamdată nu se poate face nici o prognoză hotărîită și ar fi și prea de timpuriu a vorbi direct de negocieri acum, când acele abia se află în stadiul unor consultări prealabile și există încă o mulțime de greutăți, care toate trebuie înlăturate înainte de a procedea la adevăratele negocieri. Ministrul Sturdza până acum s'a consultat numai de vre-o câteva ori cu ministrul de externe, contele Kálnoky, cu șeful de secțiune Szögyényi precum și cu ministrul de comerț austriac și cu cel ungar. Alaltăieri ar fi avut să se țină prima conferință, la care aveau să participe afară de ministrul Sturdza ministrul de externe, șeful de secțiune Szögyényi, marchisul de Baquehem și contele Széchenyi. „Budapester Correspondenz“ primesce în această privință

din Viena cu datul de 5 Ianuarie n. 1887 următoarea împărțire: Consultările ce privesc încheierea unei convențiuni comerciale cu România precum și cele-ce se rapoartă la cestiunile pendente de tranșacție au decurs până acum foarte încet, cu toate că negocierile cu reprezentanții României au luat un început ce promite un prospect oare-care. Din consultările cu ministrul Sturdza au rezultat, deși nu tocmai greutăți, dar' tototși nisece detaluri, ce numai cu greu se pot formula într'un mod precis, mai ales în ceea-ce privesc importul de vite din România, astfel că secretarul de stat Matlekovics a fost chemat la Viena pe cale telegrafică și a și sosit aci deseară împreună cu consilierul ministerial Liptay și consilierul de finanțe Turoczy.

„Neue Freie Presse“ dela 6 l. c. n. scrie cu privire la negocierile convenționale cu România următoarele:

Despre punctul de plecare, pe care voește să-l iee România în negocierile ei cu Austria, cabinetul Brătianu până acum încă nu s'a pronunțat în mod hotărît; cu toate aceste sîntem în căta informați, ce concesiuni gîndesc să facă Austro-Ungaria și ce așteaptă sau trebuie să aștepte dela aceste negocieri. Negocierile din Bucuresci n'au succes din cauza cestiunilor de cereale, de vite și de favorizare. Cât privesc acum cestiunea vămii pe cereale, e fără îndoială, că guvernul austriac s'ar decide, să admită libertatea importului de cereale în forma unei favorizări în comunicațiunea cerealelor, așteptînd, ca România să nu mai ceară absoluta libertate a importului de cereale fără mascarea ce se pretinde cu considerare la celelalte state, deoarece-ce aceste pretențiuni n'au nici un interes practic pentru România și au purces anume numai dintr'un capriț. Cu privire la importul de vite noi am dori cu stăruință, ca Austria să facă cele mai extreme concesiuni, fără de a se mai interesa mult de veleitățile agrare din țeară. La toată întemplantarea e de lipsă, ca în România să înțeleagă oamenii, cât de grea e poziția monarhiei în cestiunea aceasta cu privire la sentimentul parlamentelor, și că aceste concesiuni sînt posibile numai în schimb pentru alte concesiuni, dacă în general are să se încheie convenția. Ce scop urmărește monarhia stăruind pentru convenție? Posibilitatea unui export pentru monarhia noastră. Dacă acesta va fi împedat prin vămuri mari, convenția perde mult din valoare și răboiul vama mult din înfricoșarea lui. Guvernul austriac trebuie să se silească a se răzima pe cât numai se poate de vămile din convenția cea veche, și încât nu va pute ajunge la acele într'un punct sau într'altul, trebuie să caute a crea posibilitatea unui export pentru articolii de căpetenie ai comerțului nostru cu România.

Scirea, că guvernul bulgar ar ave intențiunea să cheme în țeară pe prințul Alexandru de Battenberg, se desmintă în mod oficial. „Journal de St. Pétersbourg“ se ocupă cu faima aceasta și dice, că întocmai cum prințul de Battenberg n'are prospecte să fie în cas de realegere prin pseudo-sobrania recunoscut

de toate puterile, așa va forma și reîntoarcerea lui un act violent și o adevărată provocățiune și va mai adăuga noue conflicte la conflictele ce există deja. Se poate, că aceasta va coresponde unor anumite combinațiuni, dar' pacea generală se va conturba de tot greu. De aceea acest plan primejdios e desavoat și în afară de Rusia și nimeni nu cutează să iee asupra-și răspunderea, patronisîndu-l. S'ar pute deci crede, că acest plan n'are nici o șansă, dacă nu există cumva între alți politici anumiți vre-o câțiva cutezători, care sînt hotărîți să încerce tot ceea-ce pot, spre a conturba pacea.

În privința cestiunii candidaturii, „Pol. Corr.“ primesce într'aceste din Sofia împărțirea, că reprezentantul Bulgariei la Poartă, dl Vulkovich, a dat în timpul din urmă la Poartă de dispozițiuni mai bune și a primit asigurarea, că puterea suzerană va ave în vedere dorințele și lipsele Bulgarilor. Drept un simptom al unei schimbări în politica Turciei poate servi și împregiurarea, că după mai multe asigurări demne de creșut, Poarta n'are de gînd să stărnească și mai departe pentru candidatura principelui din Migrelia.

În ședința de Mercuri a comisiunii militare germane au fost respinse toate trei proiectele. Cu acest privilegiu a avut loc o înverșunată dezbateră politică, la care au participat Windhors, Richter și ministrul de războiu.

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Timișoara-Fabric, la sfîrșitul anului 1886.

Omului i-se pare mai ușor, dacă poște să împărțesească cuiva necazurile sale, i-se mai alină durerile, dacă se află cineva să-l compătimizească și, în fine, le uită toate, dacă cineva îi promite ajutor.

Purcedînd din acest simțemînt, venim și noi Fabriceni, — după-ce am colindat pe la toate forurile competente pentru ajutor, — să ne plîngem necazurile pe această cale în speranța, că se va afla cineva să ne mîngăie, ori că lacrimile noastre vor înmuia inimile împetrite, ca să ne scape odată de anomalii, ce au existat și există și acum aici la noi în afacerile bisericesci-scolare.

Necazurile noastre nu sînt de ieri de alaltăieri; ele se simt de o mulțime de ani, și se datează de pe timpul stăpînirii ierarhiei sîrbesci.

În Timișoara-Fabric sînt două comunități bisericesci, a sf. George și a sf. Ilie. După despărțirea Românilor de Sîrbi, comunitatea bisericescă sf. George, — decretîndu-se de comună mixtă, rămase și mai în colo până la despărțirea finală sub administrațiunea sîrbescă, cu parochul local instalat la această comună, dl M. Dregits; comunitatea bisericescă sf. Ilie — decretîndu-se de comună curat română, — se dete sub administrațiunea diecesei Aradului. Parochul nostru local dl M. Dregits, — ca atare, era supus jurisdicțiunii sîrbesci, ear' ca protopop românesc jurisdicțiunii diecesei aradane.

Eată dar' prima anomalie. Un protopop român în calitate de paroch local dela comuna mixtă să fie subordonat unui protopop sîrbesc!

O anomalie în administrațiune întotdeauna încurcă administrațiunea și întotdeauna poporul suferă.

Firesce, dl protopop român în calitate de paroch local la comuna mixtă nu voia să se supună consistorului sîrbesc, de unde se explica și acea tristă împregiurare, că dacă ne plîngeam la consistorul sîrbesc — acesta ne mîna la Arad, și dacă ne duceam la Arad, aci ni se dicea: „Voi vă țineți de comuna mixtă, mergeți cu plîngerile voastre la consistorul sîrbesc“. Va să dice, Sîrbi nu voiau, Românii nu cutezau să se amestece în afacerile noastre bisericesci și scolare.

Mai nainte de despărțirea Românilor de Sîrbi tot meru ni se șoptia: „Fiți cu răbdare până la despărțire!“ După despărțire ni s'a dis: „Nu mult și vă veți scăpa și voi de jugul sîrbesc!“

A trecut mult timp de atîta sînt deja 20 de ani și procesul de despărțire nici până în ziua de astăzi nu s'a intentat, cu toate că în scopul despărțirii s'au făcut și unele cheltuieli.

Multe s'au mai întemplant în acest restimp! O parte din credincioșii noștri, după-ce și-au mîncat averile în deputațiuni și cu petițiuni pe la ușile domnilor după dreptate, s'au dus în cealaltă lume nemîngăiați; alții, descurajați de ne-succesele ostenelelor lor, și mai slabi de ânger părăsindu-și legea strămoșească, s'au făcut Nazarenii, — ear' noi cei rămași furăm scoși din biserică și din școală.

Oare de ce nu s'au încercat frații Sîrbi să detragă și sesiunea parochială, respective suma răscumpărării acelei sesiuni, ce s'a plătit mai nainte și se plătesce și acum dlui M. Dregits, ca paroch local dela comuna mixtă sf. George? Eu așa cred, că Sîrbi, fiind oameni cuminți, n'au voit să-și pună piedecă la alungarea, Românilor din biserică și din școală, unde dl paroch-protopop nu avea nimic de a perde!

Acum și fără biserică și fără școală, ce era de făcut? Ne-am adresat de nou la ven. consistor din Arad și l-am rugat să permită, ca Românii din comuna mixtă st. George să se întrunească în comunitate bisericescă cu Românii dela st. Ilie; — primindu-se apoi rugarea, ambele comunități bisericesci s'au întrunit.

Dacă frații noștri Sîrbi atunci, când au luat biserică și școală cu puterea, să fi luat și pe parochul local dela acea biserică, pe care bucuros l-am fi dat, ar fi încetat necazul cu preoții și anomalia de mai nainte; dar' frații Sîrbi s'au îngrijit să nu uităm așa de curînd stăpînirea lor seculară.

Cu ocaziunea întrunirii ambelor comunități bisericesci am aflat la parochia sf. Ilie, ca paroch o rămășiță sîrbescă, un om bătrîn și neputincios, — ear' noi din partea noastră, adică cei dela comuna mixtă am dus cu noi prețioasa zestre sîrbescă, pe moșul paroch-protopop M. Dregits, un om de 70 și mai bine de ani, care, neputînd corăspunde tuturor recerînțelor din parochia sa de mai nainte, își ține de capela — propria sa autoritate — pe bătrînul și neputinciosul paroch P. Abrudan, care asemenea neputînd corăspunde oficiului seu din parochia sa dela sf. Ilie, își ține ear' de capelan pe un al treilea preot.

păratul, care plecă în frunte, nu ca împărați din vremea de acum.

Ajuns pe câmpul de luptă, se vedu față în față cu o ostire cel puțin de trei-ori mai mare decât a sa. Se înțelege, că oastea lui cam tremura de frică, dar' el, împăratul, își scoase peana din sîn fără a fi vedu de cineva și gise în sine:

— Doamne, fă ca din oastea mea să nu cadă la pămînt mai mulți de o sută, ear' gloanțele, ce vor veni spre mine și spre calul meu, să se refrîngă ca și dintr'un butuc de oaste.

După aceea îmbărbătă de aramă cu câteva cuvinte potrivite și-i porunci să năvălească asupra vrășmașilor, mergînd însuși înaintea ei.

Nu ținu lupta nici două până în trei ciasuri și ostile înjumătățite și împrăsciate ale împăraților tovarăși o tuliră mîncînd pămînt la fugă.

Vedînd aceasta tînărul împărat, se luă singur după vrășmași, prinse pe amîndoi împărații, îi tăia fiecareia capul și le aduse în tabăra sa și, când îi mulțumi oastei pentru vitejia arătată, scoase spre mirarea tuturor cele două capete și le spuse ostașilor ale cui sînt.

În felul acesta își întinse puterea și preste cele două împărații vecine.

Când veni acasă, fu întimpinat de Orb-Împărat, căci așa i-a rămas numele, și de întreaga boerime în capul cetății cu mare alaiu. Pentru această biruință cu totului tot neașteptată crescu iubirea boerimii și a poporului întreg față cu tînărul împărat așa de tare, încât toți îl priviau ca pe un Dumneșu pămîntean.

Făcîndu-se a treia și după biruința o veselie mare, împăratul ținu o vorbire foarte potrivită, în care lăudă oastea și pe popor pentru credința ce i-a arătat până aci și pe urmă le spuse, ceea-ce a tot ascuns, că adică el nu e bărbat, precum li s'a arătat până acum, ci femeie și că de cumva nu le-ar trebui femeie în fruntea țerii, e gata a se cobori de pe tron de bună voie.

Lucrul acesta stoarse mirarea tuturor, căci era de necreșut, cum o femeie să fie atât de bărbat în luptă și atât de înțeleaptă în treburile țerii. După o scurtă înțelegere se hotărîri cu toții a o ține pe scaunul domniei, cu toate că pe vremea aceea nu era obiceiul a se sui femeie pe tron, de ar fi fost ea cât de voinică și de înțeleaptă.

O rugară deci să le fie și de aci înainte domnițoare și o botezară: „Dîna-Împărăteasă“ — pentru frumșea ei cea rară.

Dar' nici n'aveau, mă rog, cum să o deosejos de pe tron, căci ea era o ființă pe cât de tînără și de frumoasă, pe atât de voinică și de isteaptă. O ființă, care a fost în stare a birui cu o șiretenie nemai pomenită ostile celor doi împărați de două și de trei ori mai puternice.

Chemarea ei cea dintăiu fu să pună toate în rînduială în cele două țeri noue și să poarte de grijă, ca numai oameni drepiți și vrednici să rămână în diregătorii, ear' pe cei nedrepiți să-i înlocuească cu alții mai vrednici. Lucrul acesta pe cât e de greu în sine, pe atât de ușor era pentru una, care cu ajutorul penei alese numai

se juca până-ce făcea asemenea isprăvuri. Prin aceasta își câștigă și iubirea noilor supuși și domni, iubindu-și poporul și iubită de popor, ca nimeni altul în lume.

După-ce muri Orb-Împărat, care fi era ca un părinte dulce, Dînei-Împărăteșe i-se făcu dor de bărbat și cu învoirea poporului plecă spre țeara, în care locuia bărbatul seu, luându-și cu sine mai mult numai la rugarea poporului seu, o sută de ostași călări și înarmați din crescet până în călcăie.

Astfel, încungiurată de oamenii ei, mergea într'o trăsură cu șese cai ca nisecmei, de par'că nici nu atingeau pămîntul cu copitele lor.

Și merse multă vreme până-ce eși din țeara ei, fiindcă aceasta în urma luptei câștigate se mări foarte tare. După aceea mai trecu încă prin o țeară, până-ce ajunse în țeara, în care era bărbatul ei. Când se apropiă de orașul Armeanului, al bărbatului ei, și vedu că e întimpinată de locuitorii acelu oraș, care stăteau rînd de rînd pe amîndouă laturile drumului, porunci să meargă caii cât se poate mai încet și le arunca bani săracilor, ear' celorlalți, care îi dădeau binețele, le mulțumia frumos, uitându-se printre ei, nu cumva e și bărbatul ei aci.

Întrînd în oraș, merse de-a dreptul la casa Armeanului, unde încăpea cu toți ostașii, căci casa era foarte mare, asemenea și grajdurile de cai. Oamenii de oraș au fost audți, că vine un împărat, nu le trecu însă prin minte, că împăratul va fi nevasta Armeanului, fiindcă o sciau

îndreptată pe apă, ba nici nu sciau, că împăratul e femeie, căci mi-am uitat să vă spun, că ea îndată-ce a eșit din țeara sa, s'a îmbrăcat în haine bărbătești de împărat.

Întîlnind Dîna-Împărăteasă pe bărbatul ei în casa cea dintăiu, în care intră, îl întrebă cine e, și dacă nu e căsătorit?

Armeanul, fără-ca să o cunoască, îi spuse toată istoria cum și de ce și-a aruncat nevasta pe apă în mila Domnului și cât de rău îi pare, căci de atunci el nu mai are zile bune.

— Dar' de cumva ai vedea-o, mai cunoaște-o-ai după atîția ani?

— Cum să nu? Însă știu, că n'o mai ved mai mult.

Atunci ea merse în altă casă, unde cu ajutorul penei sale se îmbracă în haina, pe care a avut-o ca mireasă, și veni eară înderăt.

Armeanul o cunoscu îndată, și îmbrățișînd-o, începă a plînge de bucurie și a se ruga de iertare. Apoi se fi vedu, nene, sărutări și îndrăgostiri, de-ți era mai mare bucuria.

Mai vorbind și sfătuiindu-se cu bărbatul, cum ar trebui pedepsiți aceia, care li-au stricat vieța, se hotărîră să le facă capet vieții. Spre scopul acesta trimise după Jidov, după Jidovoaică și după baba cea bătrînă, care toți trăiau încă, și după-ce acestia veniră și se recunoscură de vinovați, porunci împărăteasa să-i lege pe fiecare de coada unui armăsar, cărora li s'a dat drumul prin oraș, de-i făcără numai bucăți.

Precum vedem, moartea acestora fu cu mul

De facto dară avem trei preoți și când avem lipsă, totuși nu avem nici unul, pentru-că toți trei rămânându-se unul pe altul, adeseori provoacă cele mai mari confuziuni.

Predică pentru instruirea creștinească și creșterea morală a poporului nu aușim nici odată dela nici unul din ei — și chiar și funcțiunile bisericesti la ocaziunile cele mai însemnate nu se împlinesc totdeauna cu acea solemnitate, care ar satisface așteptărilor juste ale credincioșilor orășeni.

Această stare în adevăr abnormă a dat ansă și la o interpelație în ședința din 17 Aprilie anul 1885 a sinodului eparhial din Arad — și cu toate că Ilustritatea Sa dl Episcop a promis, că va dispune, ca astfel de abnormități să înceteze odată, — totuși până astăzi nu s'a făcut nici cât e negru sub unghie.

Într'acestea credincioșii noștri s'au disgustat cu totul — unul de uritul preoților a părăsit și biserica și e teamă, că ne vor părăsi cu totul, dacă veni consistatoriu nu se va îndura să ne scapă de astfel de anomalii.

Șiria, în 23 Decembrie v. 1886.

În Nrul 292 al „Tribunei“ din acest an s'au dat într'o corespondență despre alegerea de învățătoare, ce era să se facă la noi în luna trecută, nise informațiuni atât de false, încât chiar scriitorul s'a sfîit a-și pune de desubtul lor adevăratul seu nume.

Aș ține de prisos a răspunde la acea corespondență, dacă nu ar fi atacate într'insa persoane onorabile, care de mulți ani stau în fruntea treburilor comune din Șiria. Subscrisul iau și eu parte de aproape trei decenii la toate mișcărilor culturale și naționale, ce s'au ivit în comuna și comitatul nostru și după puțină am contribuit la lucrarea de înaintare a Românilor, — dar' de nimeni nu am fost atacat. Îmi pare rău, dacă acum, când earăși voiesc binele poporului meu sunt atacat de — un anonim. Este publicul nostru și de și preocupat cu ne-numerate chestiuni de o importanță, ce tăia adînc în viața poporului nostru și nu este cuviincios a mai molesta pe on. cetitori cu chestiuni de cel mai particular interes și a ataca pe puținii noștri bărbați, cari în aceste timpuri de grea cercare se mai interesează de soarta bietului popor românesc.

Nu mă voi ocupa cu întreaga afacere și cu toate amănuntele ei, pentru-că acest lucru ar pute fi multora neplăcut, ci mă voi mărgini, la restabilirea adevărului față cu neexactele informațiuni date de anonimul scriitor.

Era să se facă alegerea învățătoarei la scoala de fete și se prezentaseră 4 concurente. Sînt om înaintat în vîrstă, preot de 27 de ani, mi-am câștigat multă experiență în această viață și de multe-ori m'am înșelat în oameni; am voit deci să asigurăm interesele scoalei noastre de fete, pentru care preabunul nostru Episcop are atîta interes și îngrijire și am stăruit a nu alege învățătoare decît provisor, pentru-ca să o cunoaștem.

Majoritatea sau mai bine dis aproape totalitatea comitetului și sinodului parohial, într'o comună de 4000 suflete, a aflat, că dintre concurente cea mai corespunzătoare este Maria Doboș, care avea cel mai bun atestat de preparandie, a funcționat mai mulți ani ca învățătoare în Cur-

mai grozavă decît a Țiganului, care s'a înecat. Prin moartea aceasta plătiră Jidovul și Jidovoica atît fapta cea mișească, cît și dîilele cele bune ce le-au trăit de atunci pînă aci.

După cîteva zile, pe care le-au mai petrecut aci în oraș și în care s'au sfătuit la olaltă, ca să vîndă toată averea lor și banii să-i dea la săraci, — ceea-ce se și întîmplă, — și după-ce își povestiră unul altuia toate pătăniile de când a plecat Armeanul cu Jidovul în călătorie, plecară amîndoi cu oastea cea de o sută de soldați îndărăt în țeara împărătesei.

Ajunși la palatul Dinei-Împărătese întregi și sănătoși ca mărul, se înțelege că Armeanul, ca bărbat al împărătesei, fu încoronat de împărat. El rămase însă împărat numai cu numele, căci precum în trecut așa și în viitor tot împărăteasa cărmuia țeara, ear' împăratul își petrecea cu altele timpul.

A treia și după întoarcere se făcu o mare petrecere la curtea împărătească, care ținu pînă în zori de zi. La această petrecere, se înțelege, că nici mîncările și beuturile cele scumpe n'au lipsit, fiindcă erau mulți boieri bătrâni, care neputînd juca, nu se mișcau dela masă de lîngă păhar.

După aceea domniră în pace și spre mulțumirea tuturor pînă la adînci bătrînețe, când apoi, despărțindu-se de lumea aceasta, călătoriră pe lumea cealaltă, pare-mi-se chiar în rai.

Decembrie 1886.

ticiu și precum o vedem în fiecare zi, are o distinsă purtare morală, dar' îi lipsia examenul de calificațiune, din motiv, că fiind de 3 ani soția învățătorului din loc, a abjis de posibilitatea de a mai continua cariera învățătoarească și nu a făcut examenul.

Dl corespondent a vorbit despre o pretinsă rea reputație a concurenteii M. Doboș.

Noi despre aceasta nu scim nimic, deși d-na Doboș e de 3 ani între noi și dl corespondent, dacă e într'adevăr membru în comitet, să fi făcut în ședința de candidare descoperirile ce le-ar fi scîind în această chestiune, dar' nici aceasta nu s'a făcut.

Amintita concurentă nu putea fi candidată în înțelesul §-lui 13 din statutul organic, dar' chiar de se putea candida, noi definitiv nu o alegem, pentru-că eram hotărîți la aceasta din capul locului, ear' la o alegere provisoră p. o. d. propotop nu 'și-a dat învoirea, deși aceasta nu este în contra legilor noastre bisericesti și școlare și mai virtos nu este contra, ci chiar în interesul învățămîntului.

A-tfel alegerea s'a aminat.

Noi nu am fost cu considerație, că e săteană ori străină, nu ne-am uitat nici la dreapta, nici stînga, — ci drept înainte. Este timpul suprem să ne gîndim serios la cultivarea femeii române, care precum scim are o înfrîrire atît de puternică asupra vieții noastre naționale și când este vorba de viitorul acestei femei, numai, dar' numai dreptatea ne este amică.

Dacă asupra amintitei majorității a putut face presiune o învățătoarească, după-cum cu o necualificabilă cutezanță afirmă corespondentul, dacă aceea ce voiesc aproape totalitatea a două corporațiuni într'o chestiune, care privesc direct viitorul odraselor lor — poate fi rău și fatal, atunci întregul constituționalism modern și mai cu seamă constituțiunea noastră bisericască, marea țidire a Marelui Andreiu, este chimera — o culisă, în dosul căreia se adăpostesc oamenii spre a face rău. Dar' este vorba, că în acea majoritate se află fruntașii poporului din Șiria, acei fruntași, cari de mulți ani conduc afacerile în Șiria după cea mai bună a lor convingere și despre a căror activitate vorbesc toate instituțiunile, ce se află în comuna noastră.

Și mulțumită Domnului pînă acum la noi nu au existat partidele, despre care vorbește scriitorul necunoscut, afară-de câte un răsleț; oamenii de greutate au fost în toate chestiunile importante uniți și mulțumită acestei uniri au sîvîșit multe lucruri bune. Poate că în timpul din urmă s'a ivit tendența, de a forma un partid, sub aripile căruia pare a se adăposti și anonimul corespondent. Dar' m'întreb, spre ce scop? — Dacă spre scopul, de a face mai bine decum s'a făcut, noi vom fi cei dintăiu, care le vom ceda locul și le vom binecuvînta activitatea.

Calea începută nu conduce însă spre limanul mîntuirii și este păcat, mare păcat, ca să se risipească nise puteri dintre noi în o sbuciumare fără folos.

Atanasie Mera,
paroch.

Cronică.

Conscripțiunea cailor și carelor. Ministrul de honveți r. u. a adresat municipiilor țerii o ordonanță circulară, prin care aceste sînt provocate a conscrie în orașe, comune și în pustele aparțiitoare acestora toți caii, mînzii, toate carele și căruțele, și a așterne conscripțiunile necondiționat cel mult pînă la ultima Februarie la ministerul de honveți.

Valoarea căsătoriilor încheiate în străinătate. Cu privire la aceste căsătorii ministrul de justiție a luat următoarea hotărîre: Valoarea căsătoriilor ce le încheie cetățenii ungari în străinătate și sînt legale după legile unguresci nu atîrnă dela nici o aprobare autoritativă, deoarece asemenea certificate de aprobare se dau numai în scopul ușurării încheierii de căsătorii.

Pasuri de vite pentru Austria. Ministrul de comunicațiune ungar a emis o ordonanță către toți veterinarii și către toate comisiunile pentru vizitarea vitelor, ca la transporturi de vite în Austria să inducă de aci înainte pe îndorsatul pasului în limba germană clausula obicinuită, că vitele s'au aflat sănătoase.

Comandantul corpului de armată XII (Sibiu). Excelența Sa dl general bar. Schönfeld, s'a reîntors astăzi aci.

Un regiment amenințat cu statar. În urma ordonanței comandai de corp c. r. Nr. 5, în cazul repeșirii vre-unui jaf din partea soldaților dela regimentul de husari Nr. 9 din Oedenburg, se va dispune statarul asupra secțiunilor ce sînt dislocate acolo.

Academia sudslavă. După-cum raportează „Agrar Zeitung“, la 31 Decembrie n. s'a ținut o conferință confidențială a membrilor academiei sudslave de știință și arte. Aceea s'a ocupat în prima linie cu scri-

soarea ministerială, prin care se aduce academiei la cunoștință, că alegerea presidentului Dr. Fr. Kacschi n'a fost aprobată la preainaltul loc. Deoarece statutele academiei dispun, că la casa de vacanță a locului presidial are să conducă afacerile academiei cel mai bătrîn president de secțiune, presidentul de secțiune, care n'a fost aprobat de către Maiestatea Sa și care e cel mai bătrîn president de secțiune, a fost încredințat cu conducerea provisorică a afacerilor presidiale.

Serată în Biserica-albă. Corul vocal român din Biserica-albă aranjează Mercuri în 31 Decembrie v. (12 Ianuarie 1887 n.) preseara de Sân-Vasile (anul nou) în localitatea societății reuniunii de cînt germane dela „Burg“ o Serată-ordinară cu următorul program: 1. „Sennin și furtună“, cîntec bîrb. de Vorobchievici executat de corul vocal. 2. „Tata moșu“, cîntec bîrbătesc cu tenor solo, executat de corul vocal cu acompaniare de fortepiano. 3. „Sermanii secund-tenoristi“, cîntec comic de W. E. Nessler executat de corul vocal. Acestor piese de cînt urmează: „Cinel-Cinel“ reprezentațiune comică teatrală în 1 act, cu cîntece de V. Alexandri. Personele: Sandu, boier de 50 de ani; Smarandița, peptoa lui. Tîncuța, vara Smarandiței. Florica, țerancă tînără; Graur, fecior boeresc; din Moldova. Dame, țerani, țerance, lăutari. Scena se petrece la o moșie din România, la confiniul Moldovei în anul 1858. În urma acestora va urma joc. Muzica o va executa capela reg. c. r. de Infanterie Nr. 33. Înainte de meșul nopții se vor reprezenta 2 tablouri de marmoră și 1 tablou viu: 1. „Fata lui Iefta în așteptarea tatălui seu“ tablou din istoria biblică a lui Dorée. 2. „Psyche în templu roselor“ de Paul Thuman. 3. „Simbolicul anului vechiu și nou“, tablou viu. Începutul precis la 8 oare seara.

Ear' un furt de postă. „Aradi Közlöny“ împărtaşește, că la un oficiu postal din giurul Aradului s'a întîmplat din nou un furt. Se șice, că făptuitorul, care se pretinde a fi din Arad, a furat mai multe epistole cu bani — și a luat-o la sănătoasa.

Din Bucovina. Dieta țerii a acordat din mijloacele țerii o sumă corespunzătoare spre ajutorarea persoanelor sărace, care vor fi mușcate de animale, pentru-ca să poată călători la Viena de a fi tractate de Dr. Ullmann după metoda lui Pasteur.

Principele Leopold și prințul Ferdinand de Hohenzollern au primit felicitări cu ocaziunea anului nou din partea regimentului 3 de infanterie al României, al cărui șef este principele Leopold. AA. LL. s'au grăbit a mulțumi celor ce i-au felicitat.

Membrii Ateneului român din București, întrunindu-se alaltă-seară în adunare generală, au procedat la alegerea secțiunilor și s'au ales: Pentru secțiunea științelor morale și politice: d-nii C. Esarcu, președinte; Al. Petrescu, vice-președinte; Tache Ionescu și T. G. Djuvara, secretari. Pentru secțiunea literaturii și a artelor frumoase d-nii: V. A. Urechii, președinte; Tătărescu, vice-președinte; St. Velescu și Duiliu Zamfirescu, secretari. Alegerea membrilor pentru secțiunea științifică s'a aminat.

Dl Titu Maiorescu a plecat în străinătate, unde va petrece tot timpul vacanțelor parlamentului României.

Un rege care se împotrivesce a fi fotografiat. Regenta Cristina a Spaniei avuse deunăzi intențiunea de a scoate portretul fiului seu în fotografie, spre a trimite suveranilor Europei portretul micului rege. Spre acest scop fu chemat la palat fotograful curții. Micul rege, îmbrăcat în horbote prețioase fu așezat într'un fotoliu pus înaintea aparatului, dar' drăgălașa maiestate era în acea zi de o dispozițiune veselă și glumeață, ridea necontent și făcea mișcări din mîni și picioare, și când fotograful recurgea la obicinuitul mijloc spre a fixa atențiunea copilului, și arată regelui Alfonso păpușă și pasere, Maiestatea Sa întindea ambele mîni ca să le apuce. Depărtându-se de aceste obiecte se schimbă și dispozițiunea veselă a junelui monarh; fruntea se încreți de supărare, gura lui se contractă și din ochi îi curgeau lacrimi. Toate eercările de a îmblîndi și de a liniși pe Alfonso XII dovedindu-se zadarnice, Regina declară ședința terminată și ordonă să ducă pe micul suveran în apartamentele sale.

Jubileul principelui de Bismarck. În decursul anului 1887 își va serba principele de Bismarck jubileul de 25 ani al funcționării sale ca ministru de stat pentru afacerile externe. La 23 Septembrie 1862 a adus „Staatsanzeiger“ ul numirea lui de ministru al afacerilor externe și la 8 Octombrie aceluiaș an numirea lui de ministru-president.

Atașatul militar al Franței la Constantinopol, dl Cafarel, este așteptat în Bucuresci pe la sfîrșitul acestei săptămîni. De aci va pleca preste cîteva zile la Belgrad.

Din public. *)

Comitetul reuniunii sodalilor români din Sibiu, încurajat de sprignul oferit din partea mai multor domni din inteligența română din loc, a arangiat un ciclu de prelegeri publice.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

La prelegerile aceste este cu toată onoarea invitat p. t. public, care prin aceasta se avisează totodată, că ciclul se va necepe cu 4/16 Ianuarie 1887 la 5 oare seara și se va continua din opt în opt zile, pînă la 1/13 Februarie 1887 inclusiv, ceea-ce ar face cu totul cinci prelegeri.

Prelegerile se vor ține în localul societății române de lectură, Strada Cîsnădiei nr. 7.

Fiindcă prelegerile, pre lîngă petrecere spirituală, mai au și scopul sprignului material al reuniunii sodalilor români din Sibiu, la intrare va fi a se solvi: a) din partea membrilor reuniunii cîte 5 cr.; b) din partea nemembrilor cîte 10 cr. Suprasolviri se vor primi cu mulțumită. La Institutul tipografic, se primesc abonamentele pe ciclu întreg.

Programa ciclului se va distribui la cassă. Ciclul se va deschide cu:

„Biografie fără nume“ sau „Faurul din comună“, de N. Cristea.

O rectificare.

Preaonorată Redacțiune!

La corespondența publicată în diarul ce redigeați nr. 272 a. c. de un alegător din Petrojeni, subscrisul Vê rog să binevoiți a da loc în coloanele „Tribunei“ la următoarele șire:

Alegătorul respectiv, după-ce descrie alegerea membrilor comitetului comitatens, ținută în Petrojeni, în corespondența sa, sub „finis coronat opus“, vorbește de oareși-care pîruială și apucare de grumazi, unde m'atacă cu aceea, că aș fi fost subscrisul când pe grămadă, când sub grămadă, la ce-l provoc să-și revoace ceea-ce a scris, fiindcă mărturisesc adevărul, că numai o mică neînțelegere s'a ivit între nise domni, pe cari subscrisul numai m'am încercat a-i liniși.

Ioan Preda,
din Petrița.

Posta ultimă.

Colonia, 7 Ianuarie n. 1887. (Scirea biroului Wolff.) Deputațiunea bulgară a trecut alaltăieri din nou pe aici, și se pretinde că a mers pe drumul către Viena pe Ren în sus.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Viena, 7 Ianuarie n. 1887. Negocierile pentru încheierea unei convenții comerciale cu România decurg favorabil. Ieri a început discuțiunea meritorică cu privire la proiectul de convenție comercială dimpreună cu tariful vamal și cu convenția adițională despre comerțul de graniță și cu convenția veterinară. Astăzi s'a continuat. Pînă acum nu s'a ivit vre-o greutate.

Londra, 7 Ianuarie n. 1887. (Scirea lui „Standard“) Gladstone e aplecat să-și modifice proiectul seu de home-rule într'acolo, ca numai exercitarea unor anumite competențe mărginite și privitoare la afaceri irlandeze să se transfereze la parlamentul din Dublin.

Paris, 7 Ianuarie n. 1887. Ministrul de marină a ordonat concentrarea flotei în Toulon; toate vasele torpilere au fost comandate într'acolo.

(De azi.)

Budapesta, 8 Ianuarie n. 1887. Casa deputaților. Györfy interpelează pe ministrul-president pentru violările de graniță comise dela 1853 încoace din partea României, care mai ales în comitatul Ciucului (Ardeal) n'a sîvîșit numai ocupațiuni violente, ci a și primejduit prin invasiuni continue de soldați români viața și proprietatea cetățenilor ungari. Interpelantul întrebă, dacă ministrul-president e aplecat a restabili pînă la încheierea unei convenții definitive valoarea actualului de regularea graniței din anul 1791 și de a lucra într'acolo, ca statul quo de o sută de ani să fie restabilit și integritatea țerii susținută; mai departe, dacă ministrul-president e aplecat a pretinde dela România pentru violările de graniță satisfacție și despăgubire materială. Interpelețiunea se predă ministrului-president.

Ministrul de justiție așterne proiectul de lege relativ la dreptul ereditar. Desbaterea asupra bugetului s'a pus pe 15 l. c. n.

Viena, 8 Ianuarie n. 1887. Conferința privitoare la convenția comercială cu România a discutat proiectele prezentate afară de doi paragrafi, care privesc favorisarea cea mai mare. Discuția s'a continuat astăzi.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economic.

Piața din Sibiu, 7 Ian. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.30, până fl. 4.10 sâmbura 66 până 72 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, orz 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 3.80, ovăș 38 până 45 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.20 până fl. 3.60, melaial 74 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semință de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slăbina 100 chilo fl. 48.— până fl. 50.—, unsoarea de porc fl. 58.— până fl. 60.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 24.—, sêu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sêu fl. 42.— până fl. 46.—, săpunul fl. 24.— până fl. 26.—, fân 100 chilo fl. 1.20 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 2.50, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 32 cr., carnea de vițel 20 până 36 cr., carnea de porc 40 cr.,

Tergul de rimători în Steinbruch. In 7 Ian. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 38.— cr. până 39.— cr. unguresci grei, tineri 40.— cr. până 40.1/2 cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr. marfă țerânească, grea 38.— cr. până 39.— cr., de mijloc 39.— cr. până 39.1/2 cr., ușoară 38.— cr. până 39.— cr., românci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu din 8 Ianuarie st. n. 1887.

Table with exchange rates for Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, and Ruble rusesci.

Practic dar de sêrbători!

Scut în contra iernii!

Frumos! Călduros! Elegant! Ieftin!

Impermeabil în contra frigului și a umezelii sînt

Jachetele mele bărbătesci de iarnă,

produse în fabrica vieneză de jachete bărbătesci, pentru ne mai pomenitul preț ieftin de numai

1 fl. 80 cr.

Jachetele mele bărbătesci de iarnă sînt cea mai călduroasă și totodată sănătoasă îmbrăcăminte, pentru-că ele țin trupul cald, se dau foarte tare după trup și produc prin colosal lor ieftinătate senzație generală.

25.000 bucăți sînt deja vîndute.

Fiecare, care voesc să aibă o jachetă de iarnă frumoasă, călduroasă și trainică, să comande numai decăt, fiindcă incurg comande în masă și în cel mai scurt timp va trece depositul.

Mai departe recomand cele mai sănătoase îmbrăcăminte ale mele produse după sistemul Profesor Jägerdin lână de oaie fină și deasă de cea dintăiu fabrică din Viena:

Cămeși normale de iarnă, cea mai fină calitate, bucata numai cu fl. 1.50.

Ismene normale de iarnă, cea mai bună calitate, bucata numai cu fl. 1.50.

foarte călduroase, îndesate și trainice, în cele mai frumoase fasonuri.

Ciorapi de iarnă Merino, lungi, groși și călduroși, părechia numai —40 cr.

Ciorapi de iarnă Merino lungi, groși și călduroși, părechia numai —50 cr.

I colecțiune de iarnă completă consistătoare din:

1 jachetă bărbătească de iarnă, 1 cămașă normală de iarnă, 1 păreche de ismene normale de iarnă, 1 păreche de ciorapi Merino lungi sau scurți, în cea mai bună calitate, la olaltă vînd pentru neobișnuitul preț ieftin de numai fl. 4.

Unic și singur a se procura la

Wiener Commissionsgeschäft für Winterwaaren Ant. Gans, Wien, III. Kolonitzgasse 6—25.

La comande e destul a se arêta, dacă statura e mare, mijlocie ori mică. Se expediază cu posta în timp de 24 ciasuri în toate părțile Austro-Ungariei prelungă rambursă sau trimiterea înainte a prețului.

Regulări de administrațiune de păduri comunale și private în România, Transilvania și Ungaria execută un c. r. supra-silvicultor pensionat și geometru jurat, care are în această branșă o experiență de mai mulți ani. Informațiuni mai precise la administrațiunea acestei foi.

Minune de Viena pe terenul industriei de pendule. Numai fl. 2.45 costă la mine de ađi înainte o Pendulă. Excelente, regulată, ce merge punctual și luminează de sine, cu deșteptător și aparat de sgomot, cu două garnituri de greutate, cu pendulă și apertinențe. Aceste minunate și distinse oroloage în colorii frumoase, în imitațiuni de nuc, de abanos ori palisander și în rame rotunde sînt un decor pentru ori-care salon. Pentru cadranul ce e provădit cu cifre aurite și luminează noaptea fără ori-ce material, garantez 10 ani și atrag atențiunea publicului asupra împregiurării, că aceste oroloage miraculoase, distinse și cu toate aceste nespuse de ieftine numai la mine se pot afla bune și veritabile. Afară de aceste mai dau un superfin orologiu remontoir de argint-nickel ce se poate trage fără cheie, cu veritabil mecanism de nickel, un orologiu-capital punctual regulat și nepertor cu arătător de secunde. Numai fl. 6.90. A costat mai înainte de trei ori atăta. Expedarea în provinciă se întemplă pre lungă rambursă postală sau trimiterea înainte a prețului. Export de oroloage, Fekete, Depot principal Viena, V. Wehrgasse Nr. 13/3.

Umedeală, frig nu strică! Numai fl. 1.85. Pentru Domni! Pentru Doamne! Jachete „civile“ impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sînt des testate și putrivite mele. Aceste vestite jachete „civile“ sînt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în coloare sură, brună, mellee, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului și sînt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame si soiuri mai fine: Din lână fină de zephir Lână brodată de zephir numai fl. 2.85. Drept măsură e destul a însēmna, dacă jachetul se potfesece pentru staturii mari, mijlocii ori mici. Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena, V., Hundsthurmerstrasse 18/3.

Premiat cu nouă medalii de aur și de argint. Dela magistratul capitalei și residenței ces. reg. Viena. Distins prin repetite laude ale Maj. S. Împăratului Fr. Josif I.

mi-s'a dat concesiunea pentru purtarea unui negoț de mărfuri și de expediție. Mă folosesc deci de această ocaziune, spre a aduce în general la cunoștință, că eu țin numai mărfuri solide și excelente și mă voiu silii totdeauna a îndestuli pe mușterii mei atât prin prețurile cele mai ieftine, cât și prin novități, pentru ceea-ce mă rog de comande de probă, deoarece-ce eu cinstesc fiecărui, care îmi face și cea mai mică comandă, drept suvenir un album cu toate tablourile din Viena împreună cu un complet courant de prețuri.

Table with 3 columns: Grupul de ciasornice, Grupul de mărfuri, Grup divers. Lists various goods like Pendule de Viena, Garnitură de argint-excelsior, and Cravate bărbătesci.

Ignaz Weiss Wien. II, Bez., Tempelgasse 6/14. Stațiune pentru tramvay: Carl-Theater. Premiat cu nouă medalii de aur și de argint.

Spre cercetarea unui nou transport de prea frumoase și nobile pianuri de Bösendorfer, Schweighofer, Streicher, Proksch, Pokorny, invită cu toată stima depositul de pianuri al lui Heldenberg, Sibiu, piața lui Hermann 8. Din Oraștia, Alba-Iulia, Sebeșul-săsesc, Mediaș, Sighișoara, Reghinul-săsesc, Bistrița, Cohalm și Făgăraș se prezentează scrisori de mulțumită și recomandări stăruitoare dela casele cele mai bune și de cătră persoane competente. Pentru cumpărători din orașele amintite se fac condițiuni cu totul deosebite.

Cafea, ceaiu etc. în 3 minute! Cine voesc în scurt timp — aproape momentan — de numai 3 minute, fără vatră, fără lemne și cărbuni să-și pregătească însuși cafeaua, ceaiul, friptura, ouele etc., acela să comande de mine introdusul și în toate statele patentatul Aparat de fert cu spirt „Rapid“ cu 7 focuri regulabile, în executare super-fină, o decoare a ori-cărei mese, tot atât de practic cât și comod și ieftin, pentru-că cu spirt de abia de 1 cr. se pot pregăti 6 tasse de cafea sau ceaiu. O manipulare foarte ușoară și nepri mejdioasă! Nici o feștilă, nici un fum, nici un miros! Întru adevăr neîncungiurat de lipsă pentru particulari, familii, oteluri și cafenele! 1 elegant aparat de fert rapid fl. 3.50 1 " " " " dimpreună cu o cană fină de ceaiu și sită argintărită fl. 5.— Un complet aparat rapid de salon dimpreună cu cea mai fină cană de ceaiu și sită argintărită pentru saloane și societăți cu îndrumare fl. 6.50 Export în masse în toate părțile lumii, deoarece-ce aparatul e pretutindnea grozav de căutat pentru ieftinătatea, frumșeța și ușoara lui manipulare. De a se procura exclusiv dela Wiener Comissions u. Exportgeschäft Ant. Gans. Wien, III Kolonitzgasse 8/25.